

то ся сумняваваше за воскресеніе то Му, даде да Му попица и рани тѣ.

Той ся являва на Апостоли тѣ четиредесеть дни, говореше имъ за Царство то Божіе; обѣща имъ скоро сошествіе Святаго Духа, заповѣда имъ да идають по сичкій ать свѣтъ, да проповѣдувать Евангеліе то на сички тѣ народи, и да ги крестятъ во имя Отца, и Сына и Святаго Духа.

ВОЗНЕСЕНІЕ ТО ГОСПОДНЕ.

Господь ся яви на Апостоли тѣ въ четиредесятий ать день по Воскресеніе то Си, изведе ги изъ Іерусалима на Елеонската гора, благослови ги, и предъ очи тѣ имъ ся вознесе на небо то. Слѣдъ това ся явиха Ангели, та имъ казахъ, каквото Той ще дойде пакъ отъ небо то, какъ то Го видяхъ, чи отхождаше на него.

СОШЕСТВІЕ ТО СВЯТАГО ДУХА.

Слѣдъ Вознесеніе то Господне Апостоли тѣ ся върнахъ въ Іерусалимъ, единодушно ся молахъ, и чакахъ сошествіе Святаго Духа. Зараньта, въ петдесятий ать день